

μήλου, ἐνῶ ἐν τῷ λάρυγγί σου πνιγόμενοι οἱ φθόγγοι ὁμοιάζον
ματαίαν τινὰ προσπάθειαν ναυτιάσεως. Ὁ Πρόσπερος σ' ἐ-
δίδαξε τὴν θεῖαν γλῶσσαν τῶν Ἀρίων, δι' ἧς ἀπέκτησας δόσιν
τινὰ λογικῆς, συμφοῦς πρὸς ταύτην. Χάρις εἰς τὸ λεκτικὸν καὶ
τὸν ὀρθὸν λόγον, οἱ ἀσχημάτιστοι χαρακτήρες σου ἔλαβον βαθ-
μῆδὸν ἀρμονίαν τινὰ καὶ οἱ πελματώδεις δάκτυλοί σου ἀπεχω-
ρίσθησαν ἀλλήλων. Ἀπὸ δυσώδους ἰχθύος ἐμορφώθη λογικῶς,
ὁμιλῶν ἥδη ὡς τέκνον σχεδὸν τῶν Ἀρίων.

Καλιβάτος. ὦ! σιώπησον σὲ παρακαλῶ. Ἡ διάλεκτος, μη-
δαμνὴν ἔσχεν ἐπ' ἐμοῦ σημασίαν. Μήπως ὁ Πρόσπερος ἀγνοεῖ
ὅτι παραλαβὼν ταύτην παρ' αὐτοῦ, δὲν χρησιμοποιοῦ εἰμὴ εἰς τὸ
καταρᾶσθαι αὐτόν; Ἐκαστος δι' ἑαυτόν. ὁ δὲ ἀνόητος Πρόσπε-
ρος ἐπλανᾶτο, ὅποτε, καθ' ἃ λέγεις μ' ἐίδου πάντα ταῦτα.
Ἐγὼ ἐν τούτοις ἐὰν ἤμην εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, οὐδὲν ἤθελον ἡρά-
ξει, καθόσον μάλιστα εἰς τοῦτο δὲν ἦτο ὑπέρχρεως ἀφοῦ αὐδὲν ἡ-
ξίωσα παρ' αὐτοῦ.

Ἀριέλος. Ὅτι μὲ λέγεις εἶνε τῇ ἀληθείᾳ φρικτὸν. Διότι ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ὑπερέχων δεῖν νὰ μὴ συντρέχῃ εἰς τὴν
ἀνύψωσιν τῶν ἄλλων.

Καλιβάτος. Ἐὰν ἤμην ἐξουσία, ἤθελον ἀπέχει τοῦλάχιστον.
Ἄχ! Ὅποτε παραδείγματος χάριν φαντασθῇ τις δι' ἐκείνον ἐν
ἀνυψούσιν, ὅτι οὐχὶ δι' ἑαυτόν μόνον ἐννοεῖ νὰ ὑπάρχῃ! . . . Τοῦτ'
ὅπερ εἶνε ἀγνωμοσύνη. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι πρὸς ἀνάδειξιν
τρίτου, στρέφονται ἐναντίον τοῦ δημιουργοῦ αὐτῶν, ἐν τῷ μέτρῳ
τῆς δυνάμεως ἐκάστου. Ὁ χροκόδειλος δὲν φέρει βεβαίως τὸ ὑ-
περμέγεθος στόμα του, ἵνα μὴ ὑπηρετῇται παρὰ τούτου. Ἀφοῦ
δὲ τὸ καταρᾶσθαι εἶνε ἡ ἐμὴ φύσις μοι εἶνε ἀδύνατον τὸ μὴ ὑ-
βρίζειν. Διδάσκοντές μοι τὸ ὁμιλεῖν, μοι ἐξώπλισαν εἰς τοῦτο
καθόσον διὰ τῆς γλώσσης τῶν Ἀρίων, οὐδὲν ἄλλο ἐξέμαθα πλὴν
τῆς αἰσχρολογίας καὶ τῆς βλασφημίας. Ὑποκύντω λοιπὸν εἰς
ἰσχυράν τινα ἐπίδρασιν, καθ' ἣν ἀδύνατον νὰ παύσω τοῦ κατα-
ρᾶσθαι.

Ἀριέλος. Σὺ ἠθέλησας νὰ ἐκδιᾷσῃς τὴν Μιράνδαν.

Καλιβάτος. Εἰς τρόπον ὥστε ἠθέλομεν ἐνοικίσει τὴν νῆσον.